

Procesul intentat de generalii Plăviciosu și Trăistaru

În anii de după îndepărtarea din armată am resimțit constant opoziția cvasigeneralizată (uneori chiar și a colegilor mei politici și civici) la ideea de a avea acces la poziții publice mai importante (pentru detalii mai complete se poate vedea și secțiunea de Biografie a acestui web-site).

O consecință a acestui fapt (dar și a intenției de a mă hărțui și intimida) a fost că la scurt timp de la trecerea în rezervă, ministrul Stănculescu și comandantul Diviziei 57 Tancuri, colonelul Mircea Mureșan, iar ulterior generalii Ion Plăviciosu și Aurică Trăistaru, mi-au intentat două procese penale (detalii despre primul proces pot fi găsite tot pe această pagină, în materialul „Procesul intentat de ministrul Aparării și de comandantul Diviziei 57 Tancuri”).

Procesul, deschis de contraamiralul Ion Plăviciosu și generalul Aurică Trăistaru, pentru o pretinsă calomnie prin presă, a durat circa cinci ani. Scrisesem despre responsabilitățile celor doi generali (inclusiv ale generalului Stănculescu) în eșecul fabricării în anii 80 a tancului românesc TR 800 (care la începutul anilor 90 erau casate și se importau tancuri sovietice fabricate în anii 60). În ce-l privește pe contraamiralul Plăviciosu scrisesem în plus despre indiciile că ar fi fost implicat și în "punerea în ordine" a revoltaților din noiembrie 87 de la Brașov. Făcusem aceste afirmații în articolul „Întrebări pentru liniștea noastră”, în ianuarie 1991, în revista Baricada și, ulterior, în câteva materiale (inclusiv interviuri) publicate de România liberă – textele respective pot fi văzute mai jos.

În fața probelor pe care le-am adus, cei doi și-au retras plângerile sub primul aspect – procesul continuând cu contraamiralul Plăviciosu sub cel de-al doilea aspect. Pe toată durata procesului, procurorii și judecătorii de la Judecătoria sectorului 5 și Tribunalul București au dat dovadă de o evidentă lipsă de imparțialitate și de intenția de a mă condamna cu orice preț. În aceste condiții, la 29 iulie 1996, autorității de cazier judiciar i-a fost transmisă, prin încălcarea legii, o hotărâre judecătorească nedefinitivă, prin care se pretindea că aș fi fost condamnat la plata unei amenzi penale. Astfel, fara știinta mea (aveam să aflu numai în primavara anului 2011) mi-a fost fabricat pur și simplu un cazier judiciar (detalii se pot vedea pe pagina de Documente, “Titular de cazier judiciar fabricat”, respectiv pe pagina de Publicistica, 2011, “Coincidențe suspecte”). Procesul avea să înceteze, prin decizie definitivă a Tribunalului București, în decembrie 1996, ca urmare a retragerii plângerii de către contraamiralul Plăviciosu – în cazierul judiciar rămânând, însă, mențiunea ilegală, despre care eu aveam să aflu numai 15 ani mai târziu.

Hotărârea prin care se pretindea că am fost condamnat la amendă penală era din data de 13 septembrie 1996 iar mie mi se „comunicase” în iulie 1996.

În cursul anului 1996 avusesem indicii că unii dintre colegii mei politici și civici se foloseau și ei, împotriva mea, de diversiunea acestei „condamnări penale” (detalii se pot vedea și pe pagina de Documente/ Alte documente, „Controversă cu Zoe Petre, principalul consilier al presedintelui Constantinescu”).

Cele trei interviuri consecutive din România liberă și articolul publicat de Baricada, pe care le redau mai jos, corelate cu informațiile din celelalte materiale menționate, cuprind detaliile necesare cu privire la acest proces.

România liberă 7 iunie 1993

VENDETELE PUTERII / Deși implicat, în 1987, în "restabilirea ordinii" la Brașov, contraamiralul Plăviciosu îl acuză de calomnie pe cpt (r) Valerian Stan și sesizează Procuratura

RĂFUIALA CU C.A.D.A. CONTINUĂ

O întrebare pentru dl Plăviciosu:

De ce astăzi se casează tancuri românești fabricate după 1984 și se cumpără tancuri rusești din anii '60?

Se împlinesc zilele acestea, iată, trei ani de când dl Ilescu decreta, în ovațiile unor "dragi concetățeni" din Valea Jiului, desființarea Comitetului de Acțiune pentru Democratizarea Armatei (CADA). Isprava dlui președinte - slujit, pe atunci, cu plecăciune de generalul Stănculescu - se îplinea prin îndepărtarea din armată a unora dintre cei mai activi ofițeri ai Comitetului. Prigoana împotriva acestor oameni nu a încetat nici azi. După cum ne-o confirmă și domnul cpt (r) Valerian Stan.

- *Din nou anchete, domnule căpitan?*

- Din nou. În cursul anului 1991, la nici o jumătate de an de la trecerea în rezervă, Procuratura Militară m-a citat, făcându-mi cunoscute o serie de pretinse învinuiri penale, pe care mi le aducea conducerea M.Ap.N. Întocmirea dosarului o "datoram" șefilor mei direcți de atunci - lt col Tiberiu Costache și Mircea Mureșanu, "revoluționari" de la '89, azi generali, persoane importante... Spre marea și, recunosc, plăcuta mea surpriză, Procuratura Militară (procuror Mircea Aron), neacceptând complicitatea la o înscenare străvezie, a refuzat pornirea acțiunii penale. După câteva luni, în schimb, nimic nu mă mai scăpa de vigilența altui procuror - domnul Zamfirescu.

- *Procuror militar și dânsul?*

- Nu, civil, de la sectorul 5. Aici, contraamiralul Ion Plăviciosu și generalul Aurică Trăistaru s-au plâns că i-aș fi calomniat când vorbisem în presă despre abuzurile lor cauzatoare de mari prejudicii producției noastre de tehnică militară, precum și despre faptul că primul participase la "punerea în ordine" a revoltaților din noiembrie '87, de la Brașov. Îndată ce am făcut procurorului proba răspunderii celor doi cu privire la marile nereguli din domeniul construcției de tehnică de luptă, acesta i-a înștiințat pe reclamanți care, în fața concludenței zdrobitoare, și-au retras plângerile.

- *A rămas, totuși, înțeleg, cea a contraamiralului Plăviciosu, legată de Brașov '87.*

- Exact. Sunt însă sigur că în curând va fi nevoit să și-o retragă și pe aceasta.

- *Sugerați o anume nemulțumire față de reprezentantul Procuraturii, domnul Zamfirescu...*

- Cercetarea penală a fost mai mult decât părtinitoare, a fost abuzivă. Pornind de la premisa că, îl citez, "reclamanții sunt, totuși, doi generali" și pretextând obsesiv principiul operativității, domnul procuror n-a putut da decât o soluție partizană și pripită. Înainte cu o săptămână de termenul convenit împreună pentru a-i prezenta principalele probe, domnul Zamfirescu a trimis dosarul Judecătoriei sectorului 5, socotindu-mă inculpat. Cu ocazia uneia dintre ultimele întrevederi, l-am întrebat, este adevărat, pe domnul procuror, dacă ar fi la fel de "operativ" și în achetarea președintelui Ilescu ori a lui Vădim Tudor, pentru înjurăturile pe care le trag fără sfială, se știe, oricui nu se înregimentează sub steagul lor comunist-naționalist. Domnul procuror a făcut o criză de furie, propunându-și, sunt sigur, să mi-o plătească.

- *Este implicat, totuși, contraamiralul Plăviciosu în "restabilirea ordinii" la Brașov?*

- Fără discuție. În ziua de 20 noiembrie '87 – conform Ordinului de zi nr 277 al UM 02550 B București, împreună cu generalul Stănculescu, l-a chemat la ordin și l-a "prelucrat" pe colonelul Constantin Spătaru, reprezentantul militar șef la Uzina de Autocamioane Brașov. La nici o săptămână, nemulțumit de activitatea subordonatului său, cpt R I (pe atunci) Plăviciosu pleacă el

însuși la Brașov. În Ordinul de zi (nr 282) avea să înscrie, însă, prevăzător nevoie mare, ca localitate a misiunii, Sibiul. În scurt timp, mărturiile ale colegilor lui Plăviciosu îl vor face, repet, să-și retragă și această plângere. Spre dezamăgirea celor care l-au pus s-o scrie și a domnului procuror Zamfirescu.

- *Vorbiți de abuzuri privind tehnica militară...*

- Marile eșecuri în construcția tehnicii noastre de luptă revin, în bună parte, celor doi. Nu voi detalia acum, intenționând să sesizez în curând Procuratura Militară. Vă voi mai spune doar că în aceste zile se casează tancuri românești fabricate după anul 1984, de zeci de miliarde de lei, în timp ce pe sume uriașe, în valută, se importă tancuri rusești T 55, fabricate în anii 1960.

Petre Mihai Băcanu

JUSTIȚIA / Lungul drum se adevăr

Căpitanul Stan, în proces cu contraamiralul Plăviciosu

Ne dorim cu toții o justiție suverană, deasupra oricăror interese, cu deosebire deasupra celor politice. Drumul este desigur lung și anevoios, asemeni celui către adevăr. Voința magistraților de a se elibera de orice constrângeri este fundamentală. Mulți au reușit, alții mai ezită încă. O dovedește și cazul dlui cpt (r) Valerian Stan, inculpat pentru calomnie prin presă prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria sectorului 5 București, în urma unei plângeri a contraamiralului Ion Plăviciosu. Recent, la această instanță a avut loc termenul la care dl căpitan și-a formulat punctul său de vedere, pe care îl reproducem parțial. (Petre Mihai Băcanu)

Domnule Președinte,

Sunt unul din membrii C.A.D.A. care, în noiembrie 1990, am fost îndepărtat din armată doar pentru că mă încăpățanam să cred că înnoirea armatei este posibilă chiar și peste împotrivirea noii puteri statale. Atât înainte cât și după trecerea în rezervă, am luat cunoștință de abuzuri și nedreptăți făcute de ofițeri superiori ai ierarhiei militare. Despre toate am înștiințat mai întâi conducerea Ministerului Apărării. Lipsa de ecou, dezinteresul ostentativ al acesteia față de fapte care prejudiciuau prestigiul armatei m-au făcut ca pe unele din acestea să le aduc prin presă la cunoștință publică. Așa a fost și în cazul dlui contraamiral Ion Plăviciosu, despre care am fost informat, între altele, că în noiembrie 1987 a fost implicat în anihilarea revoltei anticomuniste de la Brașov. Deși confruntat deja cu câteva probe semnificative, dl Plăviciosu, slujit de autorități a căror menire este cu totul alta, continuă să se socotească defăimat de afirmațiile mele.

În ce mă privește, aproape că nu mai am nici o îndoială că procesul de azi este o încercare a puterii de a impune Justiției să se răfuiască, în numele și beneficiul ei, cu "cine nu e cu noi". Două tentative asemănătoare au fost dejucate până acum de Parchetul Militar. Nu mă îndoiesc că în măsura în care voi reuși să dovedesc că dreptatea e de partea mea o va face și această instanță. (...)

Vreau să fac astăzi unele observații asupra modului în care a decurs urmărirea penală și să aduc câteva completări probatoriului existent deja la dosar.

Apreciez, mai întâi, că dl procuror Zamfirescu, desemnat să efectueze urmărirea penală, nu a avut nici pe departe rolul activ pe care legea i-l cerea. Astfel, pe timpul urmăririi penale, am solicitat dlui procuror să verifice dacă din documentele de evidență ale unității reclamantului (UM 02550 B București) rezultă că acesta, în luna noiembrie 1987, după revolta de la Brașov, a făcut vreo deplasare în acea garnizoană ori în alte garnizoane apropiate sau dacă și-a convocat la ordin subordonații militari de la Uzina de autocamioane din Brașov. Răspunsul procurorului a fost, la următoarea noastră întâlnire, negativ pentru amândouă ipotezele. La scurt timp, însă, ceea ce n-a putut (sau n-a vrut) să afle dl procuror am aflat eu: la numai o zi de la izbucnirea revoltei, pe 16 noiembrie deci, cpt R I Plăviciosu revenea dintr-o misiune externă în care era plecat din data de 8 noiembrie (Ordin de zi pe unitate nr 266 din 07 noiembrie). Apoi, la data de 20 noiembrie, reprezentantul militar șef la Uzinele de autocamioane Brașov, col Constantin Spătaru, este chemat de șeful lui, cpt R I Plăviciosu, la ordinul șefului lor comun, adjunctul ministrului apărării - gen lt Victor Athanasie Stănculescu (Ordin de zi pe unitate nr 277 din 20 noiembrie). În sfârșit, la data de 26 noiembrie este emis OZU 282 al aceleiași UM 02550 B în care se dispune că începând cu aceeași zi cpt R I Plăviciosu îndeplinește o misiune în garnizoana Sibiu. Faptul că dl procuror sau șeful UM 02550 B sau și unul și altul au ascuns acest Ordin de zi, chiar și în această redactare, îmi întărește și mai mult convingerea că reclamantul a fost de fapt (și) în garnizoana Brașov. În anul 1987, eram și eu ofițer și știu ce alertă isterică cuprinsese după 15 noiembrie "activul de partid și de comandă" din armată. De aceea, eu nu pot fi convins de nimeni că, în timp ce subordonații dlui cpt R I Plăviciosu erau în miezul focarului anticeaușist de la

Braşov, dânsul "îndeplinea misiuni" la Sibiu iar prin Braşov trecea doar. Aici mai trebuie să fac precizarea că şeful UM 02550 B, cel care „ordona” căpitanului R I Plăviciosu să "îndeplinească misiuni" numai la Sibiu şi nu şi în Braşovul răzvrătit, era chiar cpt R I Plăviciosu, care astăzi are toate motivele să se felicite pentru cât de bine a înţeles polisemantica latinescului "scripta manent". Iar cine încearcă să conteste acest fapt este ori cinic, ori de rea credinţă. Ori şi una şi alta. Aşa cum a fost şeful din 1992 al UM 02550 B, atunci când a depus la dosarul acestei cauze o jenantă apologie a de acum contraamiralului Plăviciosu. Crezând că-şi ajută camaradul – şi dacă Justiţie ar însemna doar procurorul Zamfirescu, poate că chiar l-ar fi ajutat – şeful unităţii militare se pretează la o serie întreagă de neadevăruri atunci când elogiază activitatea profesională "foarte bună", a reclamantului. (...)

Trebuie ştiut, tot aici, că, la data la care dl Plăviciosu a formulat plângerea, a reclamat (împreună cu un alt general - Aurică Trăistaru) că l-am calomniat şi atunci când am afirmat că dânsul şi gen Trăistaru sunt doi principali vinovaţi de eşecul construcţiei tancului românesc TR 800. La puţin timp însă, aducându-le dovezi, domnii generali şi-au retras plângerea, recunoscându-şi astfel responsabilitatea pentru faptele - penale - pe care articolul meu le prezenta. Întrucât dl procuror Zamfirescu nu s-a sesizat din oficiu, aşa cum îl obliga art 22 din Codul de procedură penală, sesizez acum reprezentanţii Parchetului cu privire la aceste fapte, care întrunesc elementele constitutive ale infracţiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice. Este vorba, în principal, de decizii abuzive (numeroase derogări calitative, de exemplu: 1 L, 2 L, 3 L, 2/1988, 6/800/1988, 3/1989 ş.a.), prin care domnii generali au contribuit substanţial la compromiterea producţiei TR 800. Pierderi de miliarde de lei (la nivelul ani '80), prejudicierea capacităţii de apărare a ţării - sunt unităţi "înzestrate" cu acest tanc care nu-şi pot îndeplini misiunile de luptă - sunt doar două din urmările incompetenţei şi abuzurilor celor doi ofiţeri. Aceste lucruri le ştia cu siguranţă conducerea UM 02550 B atunci când, în 1992, trimitea în acest dosar apologia dlui contraamiral Plăviciosu, în fapt o mărturie mincinoasă de a cărei săvârşire sesizez, de asemeni, reprezentanţii Parchetului. Este semnificativ aici şi că, la acea dată, şef al amintitei unităţi nu era altcineva decât comandantul dlui Plăviciosu, dl gen Trăistaru.

În asemenea împrejurări, în care aflarea adevărului poate fi zădărnicită, cum s-a văzut, chiar de minciuna autorităţilor (de altfel, cam aceleaşi azi cu cele de dinainte de decembrie '89), resimt o îndoială serioasă că instanţa pe care o conduceţi, domnule Preşedinte, va reuşi face dreptate. Cu toate acestea, vă rog să vă pronunţaţi asupra admisibilităţii următoarelor cereri: (...)

3. Întrucât, după decembrie '89, România nu a existat o condamnare oficială a regimului comunist, să se ceară actualelor autorităţi statale competente, inclusiv ierarhiei acestei instanţe, să se pronunţe dacă participarea la anihilarea mişcării muncitoreşti de la Braşov este apreciată de natură să expună pe făptuitori la o „sanctiune penală, administrativă sau disciplinară ori dispreţului public”, conţinutul însuşi al infracţiunii de calomnie; în cazul răspunsul afirmativ, să se solicite lista completă a persoanelor implicate în acea represiune, relevantă în a şti dacă reclamanţii s-a numărat sau nu printre ele.

România liberă 26 august 1996

Interviu cu d-l Valerian Stan, vicepreședinte al Alianței Civice

Justiție și diversiuni

În cursul anului 1990, unii ofițeri aparținând Comitetului de Acțiune pentru Democratizarea Armatei (CADA) demonstau, cu deosebire prin intermediul unor materiale publicate în presă, că opoziția cea mai fermă față de proiectele de reformă a armatei, propuse și de CADA, o făceau generalii și ofițerii superiori complici ai regimului Ceaușescu. Contraamiralul Plăviciosu era unul dintre ei. Despre el se știa, între altele, că a participat la Brașov la "restabilirea ordinii" în urma revoltei din 15 noiembrie 1987. Cpt (r) Valerian Stan a scris despre "faptele de arme" ale dlui contraamiral, care, în 1991, socotindu-se calomniat, l-a acționat pe ofițer în Justiție.

- D-le Valerian Stan, v-ați susținut, evident, afirmațiile cu probe concrete...

- Pe scurt, fără să se țină cont de probele pe care le-am adus, procurorul Zamfirescu de la Procuratura de pe lângă Judecătoria sectorului 5 a trimis dosarul în instanță. Deși îmi susțineam afirmațiile cu probe concludente, inclusiv extrase din ordinul de zi pe unitate (pe care d-l procuror s-a făcut că nu le poate obține) și mărturiile ale colegilor de unitate ai d-lui Plăviciosu, d-l procuror le-a ignorat, fiind preocupat nu dacă afirmațiile mele erau adevărate, ci că ele "vizează totuși, un general". Ceea ce îmi se părea inadmisibil.

- În instanță ce s-a întâmplat?

- Pentru că probatoriul pe care-l făcusem în faza de urmărire penală era destul de complet, m-am prezentat doar la unul din termene, la care am dat explicații suplimentare în legătură cu probele pe care le administrasem. Declanșat în 1991, acest proces s-a încheiat anul acesta, la 18 iulie, când mi s-a comunicat că prin sentința penală 2.517 din 13 septembrie 1996 (eu, repet, am primit comunicarea în iulie 1996) a Judecătoriei sectorului 5, am fost condamnat la 5.000 de lei amendă penală.

- Această decizie cel puțin ciudată să fie o glumă a Judecătoriei?

- Nu știu. Dacă această sentință există cu adevărat, o voi ataca, evident, cu recurs. În legătură cu comunicarea ei mai sunt și alte ciudățenii. Ea mi-a fost făcută la numai o săptămână după ce în România liberă, în "Guvernul oglindă" pe care redacția dvs l-a imaginat, numele meu a apărut la Ministerul Apărării. Atunci mi-am spus că o fi o simplă coincidență.

- Și credeți că a fost o simplă coincidență?

- Acum nu mai cred. Pentru că șirul ciudățeniilor a continuat. La câteva zile după ce în presă a apărut desemnarea mea ca director al campaniei prezidențiale a CDR, la sediul Convenției mi s-a spus că și-ar fi făcut apariția, în zile diferite, trei indivizi care se prezentau drept ofițeri (colonei, judecând după vârstă) și care cereau personalului din secretariat "să transmită conducerii Alianței nemulțumirea Armatei că un ofițer CADA conduce campania electorală a CDR". Frazele lor erau identice și, din câte mi s-a spus, conțineau și amenințarea că Armata nu va vota Convenția. Pe unul din „solii Armatei” l-am și identificat, este un coleg al d-lui contraamiral Plăviciosu. Îi vom comunica zilele acestea d-lui ministru Tinca numele lui.

- V-ați așteptat la asemenea diversiuni?

- Da, numai că ele au fost sub "așteptările" mele inițiale. Sunt dezamăgit, deci. Serios vorbind, Armata (nu am nici în vedere nostalgici ca gen Plăviciosu și colegul lui) a crezut în idealurile CADA, unele - puține, e adevărat - devenite azi realitate. Mai mult, ofițerii își îndreaptă tot mai mult speranțele către Convenția Democrată, îi cunosc, stau de vorbă cu zeci dintre ei și știu ce gândesc. La alegerile locale din iunie am fost, ca observator, în câteva unități militare. Armata a votat, așa zice masiv, cu CDR, și sunt sigur că o va face din nou în toamnă.

- Conțați și pe domnul general?

- Mai sunt două luni, cine știe...

A consemnat,
Simona Popescu

Întrebări pentru liniștea noastră

Domnule ministru Athanasie Victor Stănculescu,

A trecut aproape un an de când vă aflați la conducerea armatei. Este incontestabil că la începutul anului trecut imaginea armatei și a noului ei comandant era oarecum de invidiat. De atunci însă lucrurile s-au schimbat. Prestigiul armatei este din ce în ce mai subțiat, iar dumneavoastră din ce în ce mai contestat. O bună parte a explicației cred că ar putea sta în răspunsurile pe care nădăjduiesc că le veți da întrebărilor de mai jos. Deși multe dintre ele vi le-am mai pus, atât eu cât și colegii mei din C.A.D.A., cu abilitatea care vă este de-acum recunoscută, le-ați eludat, închipuindu-vă însă că le-ați și elucidat. Iar atunci când ne-am dovedit întrucîtva mai insistenți, v-ați lepădat pînă și de aparențele liberale și ne-ați aplicat imperativul cazon: „Cînd vorbești cu mine să taci”.

Am apelat la presă, convins fiind că înțelegeți că ocupați o demnitate care de astă dată nu vă mai îngăduie tăcerea. Chiar dacă admitem că și ea este un răspuns. Ori, poate, tocmai de aceea. Așadar :

1. Președintele Ion Iliescu v-a imputat în public că ați fost un nomenclurist ceaușist. Considerați întemeiat reproșul?

2. Care este ponderea „lucrătorilor de Securitate” în familia dumneavoastră?

3. Mulți ani ați îndeplinit funcția de adjunct al ministrului Apărării Naționale. Ce ați făcut în acea perioadă pentru a preveni aservirea armatei regimului dictatorial comunist ?

4. Construcția tancului românesc și a mașinii de luptă a infanteriei este un eșec care a costat statul nostru zeci de miliarde de lei și a cărui responsabilitate vă revine în cea mai mare parte, ca fost șef al organului de specialitate — Departamentul pentru Producția de Apărare și Înzestrare a Armatei (D.P.A.I.A.). Ați patronat, în aceeași calitate, afaceri extrem de păgubitoare cu tehnică de luptă (îndeosebi exportul de tancuri în unele țări arabe). De ce nu v-ați opus acestor grave nesocotiri ale intereselor poporului? Aveți cunoștință de conturile valutare din străinătate ale familiei Ceaușescu? Din amintirile operațiunii de export s-au făcut depuneri în aceste conturi? Dumneavoastră aveți asemenea conturi?

5. Este cunoscut faptul că gen. Bălțeanu v-a fost extrem de incomod ca subordonat în perioada februarie — noiembrie 1990, cît v-a succedat în funcția, de șef al D.P.A.I.A. În acest timp a descoperit o serie de abuzuri și incompetențe în sectorul pe care pînă atunci îl conduseserăți dumneavoastră. În plus, a refuzat compromisuri și complicitatea cu unii dintre foștii dumneavoastră subordonați de la Direcția de Comerț Exterior a D.P.A.I.A., dînd în vileag și o tentativă a acestora de a-l mitui. În scurt timp, gen. Bălțeanu a decedat în împrejurări misterioase, într-una din deplasările pe care le-ați făcut împreună cu el — și spre surprinderea sa — în China. În ce condiții a decedat gen. Bălțeanu?

6. În aceeași perioadă în care ați îndeplinit funcția de șef al D.P.A.I.A., imediat după evenimentele din 15 noiembrie 1987 de la Brașov, ați trimis la Întreprinderea de Autocamioane din localitate pe subordonatul dumneavoastră, cpt. R. I. Ion Plăviciosu. cu misiunea de a comanda și participa la reprimarea îndreptățitei revolte muncitorești. Ofițerul v-a executat ordinul și, drept răsplată, l-ați înaintat la gradul de contraamiral. Cum apreciați astăzi respectiva mișcare brașoveană?

7. La Timișoara, în decembrie 1989, ați fost trimisul special al Elenei Ceaușescu, din ordinul căreia v-ați și înapoiat în București în 22 decembrie, orele 01.00. La aeroport vi s-a transmis mesajul ministrului Milea, de a vă prezenta de îndată la ordinul său, la sediul C.C. Ați refuzat, ajungînd acolo doar a doua zi, la chemarea dictatorilor. La puțin timp după aceea s-a „sinucis” generalul Milea. De ce ați refuzat să fiți alături de ministrul dumneavoastră, care trecea printr-un moment extrem de dificil? Ce știți despre sfîrșitul lui? Ce contacte ati avut atunci, în sediu, cu colonelul Pîrcălăbescu?

8. Vă considerați în afara oricărei responsabilități penale pentru activitatea personală de la Timișoara? Dat fiind volumul și importanța informațiilor pe care le dețineți, vi se pare firesc a nu fi fost citat în acest proces ca martor? Puteați preveni ori micșora amploarea masacrului din Timișoara?

9. De ce ați înlesnit fuga dictatorilor?

10. Aveți vreun, amestec în declanșarea revoltei împotriva gen. Militaru?

11. Credeți că Puterea politică, aducându-vă la conducerea armatei, a intenționat ca, șantajându-vă cu statutul de „nomenclurist ceaușist” și „general timișorean”, să-si faciliteze aservirea armatei propriilor interese?

12. În februarie 1990, prin intermediul ziarului „Adevărul”, dădeți asigurări întregului popor că „armata a desființat Securitatea”. Astăzi ce-i mai puteți spune?

13. Cunoașteți în ce condiții a murit gen. Puiu, care din ordine superioare a dispus doborârea elicopterului cu care zburau gen. Nuță și Mihalea?

14. Dar gen. de justiție Popa?

15. În Parlament, cu prilejul confirmării numirii miniștrilor, ați fost cel mai contestat (peste 100 de voturi împotriva). Cum vă explicați această atitudine?

16. La 08.06.1990, Comitetul coordonator al Acțiunii „Pentru dreptate militară”, din care știți că fac parte, s-a opus în mod public, prin Apelul publicat în ziarul „Dreptatea” din acea zi, desemnării dumneavoastră ca ministru al Apărării în cadrul actualului guvern. Peste câteva zile, chemându-mă la ordin, inițial m-ați amenințat cu trecerea în rezervă, pentru ca apoi să-mi dați asigurări că, dacă veți fi investit cu această demnitate, veți fi „un garant al procesului de democratizare în armată”. De ce nu v-ați ținut decît cea dintîi promisiune?

17. Amintitul Comitet coordonator utiliza, pentru legătura cu cadrele militare participante la Acțiune, postul meu telefonic, al cărui număr fusese făcut cunoscut prin intermediul a diverse publicații. Informat fiind de „eficacitatea” acestei legături, la 22.06.1990 m-ați „prevenit” că mi-o veți „întrerupe”. La 26.06.1990 numărul telefonic mi-a fost schimbat printr-o operațiune suspect de urgentă, cu încălcarea procedurii legale. Dat fiind că Direcția de Telecomunicații nu vă era subordonată, cum ați reușit?

18. Ați afirmat că v-ați prezentat în trei rînduri demisia actualei conduceri politice. De ce ați făcut-o? De ce credeți că v-a fost respinsă de tot atîtea ori?

19. Ce măsuri ați dispus împotriva celor care la 13 iunie 1990, fără nici un țemei legal, au scos subunități înarmate pe străzile Capitalei în vederea lichidării manifestației din Piața Universității?

20. Ați implicat armata în susținerea barbariei minerești din 14-15 iunie 1990 din proprie inițiativă, ori la ordinul Puterii?

21. Dar în cazul participării armatei la sabotarea acțiunilor greviste?

22. În istoria ei, armata noastră n-a avut, pînă la dumneavoastră, misiuni antipopulare stabilite prin acte normative. Ați admis emiterea unor acte cu prevederi fratricide (N.T. nr. 4459/1990, indicativul „Clopoțelul”), nu ați dezavuat rușinosul Comunicat din octombrie 1990 al comandantului „armatei de Transilvania”, personal ați amenințat populația cu deschiderea focului, în afara oricăror reglementări legale. Gen. Milea n-a făcut-o, cu prețul vieții. Vă simțiți vinovat pentru aceasta? Dacă da, vă asumați responsabilitatea?

23. Ceausescu v-a urcat, pe cele mai înalte trepte ale ierarhiei militare. Ce motive personale ați avut, dacă ați avut, să-l trădați?

24. Armata este singurul domeniu în care diplomele învățămîntului „superior” de partid sînt recunoscute, în continuare, ca atestat al studiilor superioare. În repetate rînduri ați susținut cu insistență menținerea acestei echivalențe. De ce ?

25. Ați grupat pe cei mai zelosi și importanți activiști de partid din armată în inspectoratele de cultură și de învățămînt, organisme ale aparatului de conducere al M.Ap.N. De ce?

26. De ce acceptați ca organele de contraspionaj din armată să întocmească și să difuzeze în rîndurile cadrelor militare materiale în care studențimea română și partidele de opoziție sînt calificate drept „medii ale renașterii mișcării legionare”. De ce admiteți ca aceleași organe să supună unor anchete de certă manieră securiștă cadrele militare care se adresează opiniei publice prin intermediul presei noastre libere?

27. Mențineți în funcții ziaristii care au aservit presa militară regimului comunist. De ce?

28. O bună parte a comandanților de mari unități și unități care au participat la reprimarea armată a revoltei populare din decembrie 1989 au fost trecuți în funcții inferioare. Dacă sînt nevinovați — măsura e nedreaptă. Dacă sînt vinovați — nu este cea potrivită. Explicați-vă.

29. Ați recunoscut că avansările „în numele Revoluției” au fost în bună parte abuzive, nedrepte, arbitrare. Ce ați făcut pentru corectarea acestei situații ?

30. Cîți colonei ați înaintat la gradul de general de cînd sinteți ministru?

31. Conducerea armatei a declarat că în perioada premergătoare Crăciunului din anul trecut, pe timpul aplicațiilor tactice din Ardeal, au fost descoperite comandouri maghiare. Ne puteți da detalii?

32. La 05.11.1990, mi-am făcut cunoscut în mod public refuzul de a participa la previzibile acțiuni de reprimare armată a manifestațiilor populare (raportul C.R. 205/05.11.1990 Către comandantul U.M. 01046 București). Raportându-vi-se, la câteva zile ați dispus trecerea mea în rezervă, invocând un alt motiv decît cel real: participarea, împreună cu unii membri ai C.A.D.A. și A.D.M., la dialogul de la G.D.S. Deși ați vizionat integral înregistrarea video, ați pretextat — total neadevărat — că am angajat în discuții aspecte politice. De ce ați mințit?

33. În data de 12.11.1990, la o întâlnire cu membri ai C.A.D.A. și A.D.M., ați recunoscut justețea solicitării acestora de vă desprinde în mod public din jocul politic al Puterii și de a da asigurări populației că armata nu va mai participa la acțiuni antipopulare, ați promis că o veți face la 16.11.1990, la ediția de seară a „Actualităților” de la TVR. Contrar promisiunii făcute, în 14.11.90, purtătorul dumneavoastră de cuvînt a făcut publică o nouă amenințare a conducerii armatei, în preziua primului miting al Alianței Civice. Mai mult, în 17.11.90. ați trecut în rezervă o parte dintre ofițerii cu ale căror opinii vă declaraserăți în deplin acord cu doar cinci zile în urmă. Necinstea s-a datorat șantajului Puterii ori tarelor dumneavoastră caracteriale?

34. În interviul recent televizat, în cadrul emisiunii „Pro patria”, ați declarat că unii dintre ofițerii trecuți în rezervă nu ar fi fost membri ai C.A.D.A. În realitate, la 17.11.90, toți ofițerii la care făceați referire (lt. col. Lițiu, lt. col. Grecu, lt. col. Popescu și subsemnatul) aveam această calitate. De ce ați mințit ?

35. Ați ordonat comandanților noștri să vă înainteze rapoarte cu propunerea de trecere a noastră în rezervă. Public ați declarat însă că aceasta ar fi fost pur și simplu inițiativa lor. De ce ați mințit ?

36. Credeți că ofițerii pe care i-ați scos în mod samavolnic din armată sînt îndreptății a se adresa instituțiilor internaționale pentru a semnală asemenea încălcări ale celor mai elementare drepturi ale omului?

37. În urmă cu câteva luni afirmați cu nedisimulată mîndrie că opoziția politică internă și anumite medii externe avizate vedeau în dumneavoastră alternativa sigură la actualul președinte. Vă mai mențineți azi optimismul ?

38. Ziarul România Liberă este independent, asemeni Adevărului. De ce vă opuneți cu vehemență ca noi să avem acces și la cel dintîi?

39. Bugetul militar al anului în curs este de trei ori mai mare comparativ cu cel din anii precedenți, în condițiile în care producția de tancuri, tehnică de aviație și de artilerie — cu ponderea cea mai mare în cadrul acestor cheltuieli — a fost în acest an sistată. Ce rațiuni au impus această povară unei economii ruinate? Credeți că a vrut Puterea politică să pună deoparte — într-un domeniu oarecum mai dificil de controlat — ceva bani albi pentru previzibilele zile negre ale guvernării sale? Ați solicitat personal cei aproape 16 miliarde de lei?

40. La unele întâlniri cu membri ai C.A.D.A. și A.D.M. vă plîngeți de anumite presiuni la care v-ar fi supus președintele țării. Dacă este real — de ce le-ați acceptat, iar dacă nu — de ce ați mințit?

41. Prestigiul culminant de care se bucura armata acum un an este astăzi serios deteriorat. Care sînt cauzele?

42. Considerați că în răstimpul de un an de cînd vă aflați la conducerea Ministerului ați făcut și greșeli? Dacă da, apreciați că acestea, alături de reproșurile ce vi se aduc pentru activitatea de dinaintea lui decembrie 1989, sînt de natură a vă face nedemn de funcția pe care o dețineți? (*Revista Baricada, nr 4(55) din 29 ianuarie 1991*)